

له بلاو کراوه کانی سایتی ئیمان وهن

WWW.IMAN.COM

(۴) بهشی چهیز

(۱) - فهرموودهی خوی گه وره : ﴿ پرسپارت لیده کهن له باره ی کاتی

بینویژی نافرته وه

۱۶۹- عَنْ أَنَسٍ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ الْيَهُودَ كَانُوا إِذَا حَاضَتِ الْمَرْأَةُ فِيهِمْ لَمْ يُؤَاكِلُوهَا، وَلَمْ يُجَامِعُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ، فَسَأَلَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ (رضی اللہ عنہ) النَّبِيَّ (رضی اللہ عنہ)، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدْنَىٰ فَاعْتَرَلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ﴿۱﴾ إِلَىٰ آخِرِ آيَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (رضی اللہ عنہ): ((اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ)). فَبَلَغَ ذَلِكَ الْيَهُودَ فَقَالُوا: مَا يُرِيدُ هَذَا الرَّجُلُ أَنْ يَدْعَ مِنْ أَمْرِنَا شَيْئًا إِلَّا خَالَفَنَا فِيهِ. فَجَاءَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ وَعَبَادُ بْنُ بَشْرٍ فَقَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْيَهُودَ تَقُولُ كَذَا وَكَذَا، فَلَا نُجَامِعُهُنَّ؟ فَتَغَيَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ (رضی اللہ عنہ) حَتَّىٰ ظَنَنَّا أَنْ قَدْ وَجَدَ عَلَيْهِمَا، فَخَرَجَا، فَاسْتَقْبَلَهُمَا هَدِيَّةٌ مِنْ لَبَنٍ إِلَى النَّبِيِّ (رضی اللہ عنہ)، فَأَرْسَلَ فِي آثَارِهِمَا فَسَقَاهُمَا، فَعَرَفَا أَنْ لَمْ يَجِدْ عَلَيْهِمَا.

(انس) (رضی اللہ عنہ) ده لئ: جوله که کان نه گهر نافرته تیان بکه وتایه ته بینویژی، نانیان له گهل نه ده خوارد، له مالدا له گه لیا دانده نیشتن، هاوه لان له پیغه مبهریان (رضی اللہ عنہ) پرسپی له وباره یه وه، ئەم ئایه ته هاته خواره وه له سه ری ﴿ پرسپارت لیده کهن له باره ی بینویژی سه وه بلئ ئە وه ئازاره له وکاته دا له نافرته که کان نزیک مه که ون ﴿ تا کو تایی ئایه ته که .

پیغه مبهر (رضی اللہ عنہ) فهرمووی: ((هه موو شتیکی له گه لدا بکهن جگه له سه رجییی، ئە وه هه واله گه یشت به جوله که کان، وتیان: ئەم پیاوه ده یه وی هه رچی کاری ئیمه هه یه پیچه وانه که ی بکات، (اسید) کوری (حضیر) و (عباد) کوری (بشر) هاتن وتیان: ئە ی پیغه مبهری خوا جوله که کان ئاوا و ئاوا ده لئین: ئایا سه ر جیییان له گه لدا نه که یین؟ رهنگی پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) ئە وه نده گوړا هه تا واگومانمان برد که پیغه مبهر (رضی اللہ عنہ) لییان تووره بوویت، رویشتنه ده ره وه، گه یشتن به قاپی شیر که به دیاری بو پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) هاتبوو، ئە ویش ناردی

بهشی حەیز (٤)

به‌دوایاندا، له‌وشیره به‌شیدان خواردیان‌ه‌وه، به‌وه‌دا زانیان که پیغه‌مبەر (ﷺ) تووره نییه لییان.

(٢) چۆنیی خۆشۆردنی ئافرهت له حەیزو له شگرانیی

١٧٠- عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ أَسْمَاءَ - (رضي الله عنها) - سَأَلَتِ النَّبِيَّ (ﷺ) عَنْ غُسْلِ الْمَحِيضِ؟ فَقَالَ: تَأْخُذُ إِحْدَاكُنْ مَاءَهَا وَسِدْرَتَهَا فَتَطَهَّرُ فَتُحَسِّنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ دَلْكًا شَدِيدًا حَتَّى تَبْلُغَ شُؤُونَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فَرَسَةً مُمَسَّكَةً فَتَطَهَّرُ بِهَا)). فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: وَكَيْفَ أَتَطَهَّرُ بِهَا؟ فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، تَطَهَّرِينَ بِهَا)). فَقَالَتْ عَائِشَةُ - كَأَنَّهَا تُحْفِي ذَلِكَ - تَتَّبِعِينَ أَثَرَ الدَّمِ. وَسَأَلْتُهُ عَنْ غُسْلِ الْجَنَابَةِ؟ فَقَالَ: ((تَأْخُذُ مَاءً فَتَطَهَّرُ فَتُحَسِّنُ الطُّهُورَ - أَوْ: تَبْلُغُ الطُّهُورَ - ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ حَتَّى تَبْلُغَ شُؤُونَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تُفِيضُ عَلَيْهَا الْمَاءَ)). فَقَالَتْ عَائِشَةُ: نَعَمْ النِّسَاءُ نِسَاءَ الْأَنْصَارِ، لَمْ يَكُنْ يَمْنَعُهُنَّ الْحَيَاءُ أَنْ يَتَفَقَّهْنَ فِي الدِّينِ. [بخاري/ الحيض/ ٣٠٨].

(عائشه) ده‌لی: (اسماء) پرسپاری کرد له پیغه مبه‌ر (ﷺ) له باره‌ی خۆشۆردنی حەیزه‌وه؟ فه‌رمووی: یه‌کیکتان ئاو هه‌لده‌گریت له‌گه‌ل سیدرا [گه‌لای داریکه له‌باتی صابون به‌کاریان هیناوه] به‌باشی خوی پاک ده‌کاته‌وه، ئینجا ئاو ده‌کات به‌ سه‌ریا به‌توندی ده‌ستی لیده‌خات هه‌تا ئاو ده‌گاته‌ پیستی سه‌ری، پاشان ئاوی تر ده‌کا به‌سه‌ریا، ئینجا پارچه‌ لۆکه‌یه‌ک هه‌لده‌گریت و خوی پی پاک ده‌کاته‌وه.

(اسماء) وتی: چۆن خۆمی پی پاک بکه‌مه‌وه؟ فه‌رمووی ((سبحان الله) خۆتی پی‌پاک بکه‌ره‌وه)) عائشه‌ وتی: وه‌کو بیه‌وی به‌نه‌ینی پیی بلی - شوین و شوینه‌واری خۆینه‌که‌ی پی‌پاک بکه‌ره‌وه، ئینجا پرسپاری لی‌کرد له‌باره‌ی خۆشۆردنی له‌شگرانییه‌وه؟ فه‌رمووی: ((ئاو هه‌لده‌گریت به‌باشی خۆت ده‌شۆریت، ئینجا ئاو ده‌که‌یت به‌سه‌رتا و ده‌ست ده‌خه‌یت له‌سه‌رت تا پیستی سه‌رت ته‌ر ده‌بییت، ئینجا ئاوی تر ده‌که‌یت به‌سه‌رتا)) عائشه‌ وتی: باشترین ئافره‌ت ئافره‌تی نه‌نساره‌کانن، شه‌رم ری‌گای لی‌نه‌گرتن که‌شاره‌زاین له‌ئایینه‌که‌یان.

(٣) پۆشاک وه‌رگرتن له‌ حەیزدار

١٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: ((يَا عَائِشَةُ نَاوِلِينِي التُّوبَ)). فَقَالَتْ: إِنِّي حَائِضٌ، فَقَالَ: ((إِنَّ حَيْضَتَكَ لَيْسَتْ فِي يَدِكَ)). فَنَاوَلْتُهُ.

(ابوهریره) (رضی الله عنه) دهلی: له کاتیکا پیغهمبهری خوا (رضی الله عنه) له مزگه و تا بوو،
 فهرمووی: ((ئهی عائشه ئه و جلانهم بدهری)) وتی: من له چه زیدام، فهرمووی:
 ((خو چهیزه کهت له ده ستتا نییه)) ئینجا جله کانی دایه دهستی.

(۴) نافرتهی چهیزدارو شورونی سهری پیاو

۱۷۲- عن عائشة (رضی الله عنها) قَالَتْ: إِنْ كُنْتُ لَأَدْخُلُ الْبَيْتَ لِلْحَاجَةِ، وَالْمَرِيضُ فِيهِ،
 فَمَا أَسْأَلُ عَنْهُ إِلَّا وَأَنَا مَارَّةٌ. وَإِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِيَدْخُلَ عَلَيَّ رَأْسَهُ وَهُوَ فِي
 الْمَسْجِدِ، فَأَرْجُلُهُ. وَكَانَ لَأَدْخُلَ الْبَيْتَ إِلَّا لِلْحَاجَةِ، إِذَا كَانَ مُعْتَكِفًا. [بخاری/
 الاعتكاف / الحائض ترحل المعتكف / ۱۹۲۴]

(عائشه) (رضی الله عنه) دهلی: ههر کاتی بو پیویستییه که ده چومه ژوروه وه نه خویشیکی
 لیبوایه، (هه و آلم نه ده پرسی مه گهر به دهم ریگه وه که تیده پهریم، جاری و اهه بووه
 پیغهمبهری خوا (رضی الله عنه) سهری ده هیئا ژوروه بووم خوئی له مزگه و ته که دا بوو،
 منیش سه ریم شاننه ده کرد، پیغهمبهری (رضی الله عنه) له کاتی (اعتکاف) دا مه گهر بو
 پیویستییه که نه گینا نه ده هاته ماله وه.

(۵) پالدانه وه له کوشی چهیزدارو خویندنه وه

۱۷۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَتَكَبَّرُ فِي حَجْرِي وَأَنَا
 حَائِضٌ، فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ. [بخاری/ قراءة الرجل في حجر امراته وهي حائض / ۲۹۳]
 عائشه (رضی الله عنه) دهلی: پیغهمبهری خوا (رضی الله عنه) سهری ده کرده سهر کوشم و
 منیش له چهیزدا بووم، قورئانی ده خویند.

(۶) خهوتن له یه که لیفه دا له گهل چهیزدار

۱۷۴- عن أم سلمة (رضی الله عنها) قَالَتْ: بَيْنَمَا أَنَا مُضْطَجِعَةٌ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي
 الْحَمِيلَةِ إِذْ حَضْتُ، فَاسْتَلَّتْ فَأَخَذَتْ ثِيَابَ حَيْضَتِي، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ):
 ((أَنْفَسْتُ)). قُلْتُ: نَعَمْ، فَدَعَانِي فَاضْطَجَعْتُ مَعَهُ فِي الْحَمِيلَةِ. قَالَتْ: وَكَانَتْ هِيَ
 وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَغْتَسِلَانِ فِي الْإِنَاءِ الْوَاحِدِ مِنَ الْجَنَابَةِ. [بخاری / من سمي النفاس
 حیضا / ۲۹۴]

(ام سلمه) (رضی الله عنه) دهلی: له کاتیکا من له گهل پیغهمبهری خوا (رضی الله عنه)
 راکشابووم سهر چه فیکم به سهروه بوو که و تمه چهیزه وه، به دزی رویشتم جلی
 چهیزم له بهر کرد، پیغهمبهری (رضی الله عنه) فهرمووی: ((که وتیته چهیزه وه)) وتم: بهلی:

بانگی کردم له ژیر سهرچه فه که دا له گه لیا راکشام/ (ام سه له مه) ده لی: خو یو پیغه مبهری خوا (ﷺ) له یه که ده فردا پیکه وه خو یان ده شور د له له شگرانیی.

(۷) گه مه کردن له گه ل نافرته له چهیزا

۱۷۵- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: كَانَ إِحْدَانَا إِذَا كَانَتْ حَائِضًا، أَمَرَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ تَأْتِرَ فِي فَوْرِ حَيْضَتِهَا، ثُمَّ يَبَاشِرُهَا، قَالَتْ: وَأَيْكُمْ يَمْلِكُ إِرْبَهُ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَمْلِكُ إِرْبَهُ. [بخاری/ الحیض/ مباشرة الحائض/ ۲۹۶]

(عائشه) (ﷺ) ده لی: نه گه ر یه کی کمان [له هاوسه ره کانی پیغه مبهری (ﷺ)] له چهیزا بوایا، پیغه مبهری (ﷺ) فه رمانی پیده کرد که نیوان ناوک و نه ژنوی به باش دا پو شیت ، ئینجا گه مه ی له گه ل ده کرد، ده لی: ئایا کامتان ده توانن خو تان بگرن، وه کو پیغه مبهری (ﷺ) دهیتوانی خو ی بگریت.

(۸) خواردنه وه له گه ل چهیزدار له یه که ده فرا

۱۷۶- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: كُنْتُ أَشْرَبُ وَأَنَا حَائِضٌ، أُنَاوِلُهُ النَّبِيَّ (ﷺ) فَيَضِعُ فَاهُ عَلَى مَوْضِعٍ فِيَّ، فَيَشْرَبُ، وَتَعْرِقُ الْعِرْقُ وَأَنَا حَائِضٌ، ثُمَّ أُنَاوِلُهُ النَّبِيَّ (ﷺ)، فَيَضِعُ فَاهُ عَلَى مَوْضِعٍ فِيَّ.

(عائشه) (ﷺ) ده لی: من له چهیزا بووم ناوم ده خواده وه، پاشان ده مدایه دهستی پیغه مبهری (ﷺ) ده می ده خسته سهر شوین ده مه که ی من و ده یخوارد وه هروه ها قه پم ده گرت له پله گوشت و من له چهیزدا بووم، ئینجا ده مدایه دهستی پیغه مبهری (ﷺ) نه ویش ده می ده خسته شوین ده مه که ی من [و ده یخوارد].

(۹) خوشتن و نویری کاتی خوینی نه خوشی

۱۷۷- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: اسْتَفْتَتُ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنْتَ جَحْشٍ (ﷺ) رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَتْ: إِنِّي أُسْتَحَاضُ؟ فَقَالَ: ((إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ، فَأَغْتَسِلِي ثُمَّ صَلِّي)). فَكَانَتْ تَغْتَسِلُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ قَالَ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ: لَمْ يَذْكُرْ ابْنُ شَهَابٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، أَمَرَ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنْتَ جَحْشٍ (ﷺ) أَنْ تَغْتَسِلَ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، وَلَكِنَّهُ شَيْءٌ فَعَلْتُهُ هِيَ. [بخاری/ الحیض/ عرق المستحاضة/ ۳۲۱]

(عائشه) (ﷺ) ده لی: (ام حبیبه) کچی (جحش) پرسى له پیغه مبهری خوا (ﷺ) وتی: من خوینی نه خوشیم پیادیت؟ فه رموی: ((نه وه ده ماریکه، خو ت بشوره ، ئینجا نویر بکه)) نه ویش بو هه موو نویریک خو ی ده شور د. (لیث کوری (سعد) وتی: (ابن شهاب) نه وه ی نه وت که پیغه مبهری

خوا(ﷺ) فهرمانی کرد به (ام حبیبه) (ﷺ) که بو هه موو نویتیک خوی بشوات، به لکو شتیک بووه خوی کردوویه تی.

(١٠) حهیزدار نویت ناگیریتته وه به لام روژوو دهگیریتته وه

١٧٨- عَنْ مُعَاذَةَ قَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (ﷺ): فَقُلْتُ: مَا بَالُ الْحَائِضِ تَقْضِي الصَّوْمَ وَلَا تَقْضِي الصَّلَاةَ؟ فَقَالَتْ: أَحْرُورِيَّةٌ أَنْتِ؟ قُلْتُ: لَسْتُ بِحَرُورِيَّةٍ، وَلَكِنِّي أَسْأَلُ. قَالَتْ: كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ، فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ. (معاذة دهلی: له (عائشه) م پرسى وتم: چى يه وا حهیزدار روژوو دهگیریتته وه به لام نویت ناگیریتته وه؟ وتى: ئایا تو حهروريت؟ وتم: من (حهرورى) نیم، به لکو پرسىار دهکهم. وتى: که توشى ئه وه ده بووین فه رمانمان پیده کرا که روژوو بگیرینه وه، به لام فه رمانمان پی نه کرا که نویت بگیرینه وه.

(١١) پینج شت له سروشتی پاکن

١٧٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ﷺ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((الْفِطْرَةُ خَمْسٌ، أَوْ خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: الْخِتَانُ، وَالْأَسْتِحْدَادُ، وَتَقْلِيمُ الْأَطْفَارِ، وَتَنْفُ الْأَبِطِ، وَقَصُّ الشَّارِبِ)). [بخاري / اللباس / قص الشارب / ٥٥٥٠]

(ابوهریره) (ﷺ) دهلی: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((سروشتی پاک پینج شته، یا پینج شت له سروشتی پاکه: خه ته نه کردن، به رتاشین، نینوک کردن، توکی بن بال هه لکه نندن، سمیل کورت کردنه وه)).

(١٢) دهشت له سروشتی پاکن

١٨٠- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: قَصُّ الشَّارِبِ، وَإِعْفَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالسَّوَاكُ، وَاسْتِنْشَاقُ الْمَاءِ، وَقَصُّ الْأَطْفَارِ، وَغَسْلُ الْبَرَاجِمِ، وَتَنْفُ الْأَبِطِ، وَحَلْقُ الْعَانَةِ، وَانْتِقَاصُ الْمَاءِ)). قَالَ زَكَرِيَاءُ: قَالَ مُصْعَبٌ: وَنَسِيتُ الْعَاشِرَةَ، إِلَّا أَنْ تَكُونَ الْمُضْمَضَةَ. زَادَ قُتَيْبَةُ: قَالَ وَكَيْعٌ: انْتِقَاصُ الْمَاءِ يَعْنِي الْاسْتِنْجَاءَ.

(عائشه) (ﷺ) دهلی: پیغه مبه رى خوا (ﷺ) فه رموویه تی: ((دهشت له فیتره تن: کورت کردنه وه ی سمیل، هیشتنه وه ی ریش، سیواک کردن، ئاو

* حروری: کۆمه لیک بوون له خه واریجه کان ده یانوت ده بی نویتیش بگیرینه وه. (بخاري / الحيض / لاتقضي الحائض الصلاة / ٣١٥).

لهلوت وهردان، نینۆك كردن، شۆردنی جومگه‌ی په‌نجه‌كان، موی بن بال هه‌لكه‌ندن، به‌رتاشین، تاره‌ت گرتن)) (مصعب) ده‌لی: ده‌یه‌م بیرچوووه، نه‌گه‌ر ئاو له‌ده‌م وهردان نه‌ییت.

(١٣) سیواك دان به‌كه‌سی گه‌وره

١٨١- عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: ((أَرَانِي فِي الْمَنَامِ أَتَسَوَّكُ بِسِوَاكِ، فَجَذَبَنِي رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ، فَنَأَوَلْتُ السِّوَاكَ الْأَصْغَرَ مِنْهُمَا، فَقِيلَ لِي: كَبْرٌ، فَدَفَعْتُهُ إِلَى الْأَكْبَرِ)). [بخاري/الوضوء/ دفع السواك الى الاكبر/ ٢٤٣]

(عبدالله) كورپی (عمر) ده‌لی: پیغمبه‌ر (صلى الله عليه وسلم) فه‌رموویه‌تی: ((خوم بینی له‌خه‌ودا سیواك ده‌كه‌م به‌سواكێك، دووپیاو كیشیان كردم، یه‌كێكیان له‌وی تریان گه‌وره‌تربوو، من سیواكه‌كه‌م دا به‌بچووكه‌كه‌یان، پێیان وتم: گه‌وره‌ی كه‌، منیش دام به‌گه‌وره‌كه‌یان))

(١٤) سمیل كورت بکه‌نه‌وه‌و ریش به‌یلنه‌وه

١٨٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): ((خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ:

أَخْفُوا الشُّوَارِبَ، وَأَوْفُوا اللَّحَى)). [بخاري/اللباس/تقليم الاظافر/ ٥٥٥٣]

(عبدالله) كورپی (عمر) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فه‌رموویه‌تی: ((پێچه‌وانه‌ی موشریکه‌كان بکه‌ن، سمیل کورت بکه‌نه‌وه، ریش به‌یلنه‌وه)).

١٨٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: وَقَّتْ لَنَا فِي قِصِّ الشُّارِبِ، وَتَقْلِيمِ الْأَظْفَارِ، وَتَنْفِ الْأَبْطِ، وَحَلْقِ الْعَانَةِ: أَنْ لَا نَتْرُكَ أَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً)).

(انس) كورپی (مالك) ده‌لی: كاتمان بۆ دانراوه‌ بۆ كورت كردنه‌وه‌ی سمیل و نینۆك كردن و موی بن بال هه‌لكه‌ندنو به‌رتاشین باله‌ چل شه‌و تی نه‌په‌ریت.

(١٥) شۆردنی میزی ناو مزگه‌وت

١٨٤- عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ فِي الْمَسْجِدِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِذْ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ فَقَامَ يَبُولُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَهْ مَهْ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): ((لَا تُرْزِمُوهُ، دَعُوهُ)). فَتَرَكُوهُ حَتَّى بَالَ، ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) دَعَاهُ فَقَالَ لَهُ: ((إِنَّ هَذِهِ الْمَسَاجِدَ لَا تَصْلُحُ لِشَيْءٍ مِنْ هَذَا الْبَوْلِ وَلَا الْقَدْرِ، إِنَّمَا هِيَ لِذِكْرِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَالصَّلَاةِ وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ)). أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

(ع) قَالَ: فَأَمَرَ رَجُلًا مِنَ الْقَوْمِ فَجَاءَ بِدَلْوٍ مِنْ مَاءٍ فَشَنَّهُ عَلَيْهِ. [بخاری/ الادب/ ۵۶۷۸]

(انس) کوری (مالک) (ع) دهلی: له کاتیکا ئیمه له مرگهوت له خزمهت پیغه مبهردا (ع) دانیشتبووین، عه ره بیکی دهشته کی هات و له مرگهوت ته که دا دهستی کرد به میز کردن، هاوه لانی پیغه مبهردا (ع) وتیان: نه که ی، نه که ی، دهلی: پیغه مبهردی خوا (ع) فهرمووی: ((پیسی مه پرن، وازی لی بینن)) وازیان لی هینا هتا میزه که ی کرد، ئینجا پیغه مبهردا (ع) بانگی کردوو فهرمووی: ((ئهم مرگهوتانه جیگای میز کردن و پیسی کردن نییه، به لکو جیگای یاد کردن وهی خوی گه وره و نویژو خویندن قورنانه))، ئینجا فهرمانیکرد به پیاویک له خه لکه، ئه ویش دۆلکه یه ناوی هینا و رشتی به سه ریا

(۱۶) ناو پرژاندن له میزی مندا ل به جله وه

۱۸۵- عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مَحْصِنٍ (ع): أَنَّهَا أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ع) بِابْنِ لَهَا لَمْ يَبْلُغْ أَنْ يَأْكُلَ الطَّعَامَ، قَالَ عَبِيدُ اللَّهِ: أَخْبَرْتَنِي أَنَّ ابْنَهَا ذَاكَ بَالَ فِي حَجْرِ رَسُولِ اللَّهِ (ع)، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (ع) بِمَاءٍ فَنَضَحَهُ عَلَى تَوْبِهِ، وَلَمْ يَغْسِلْهُ غَسْلًا. [بخاری/ الوضوء/ بول الصبیان/ ۲۲۱]

(ام قیس) کچی (محصف) (ع) دهلی: مندالیکم هینا بو خزمهت پیغه مبهردی خوا (ع) هیشتا خواردنی نه ده خوارد، عبید الله وتی: ئه و ژنه ناگاداری کردم که کورپه که ی میزی کرد به کوشی پیغه مبهردی خوا (ع) پیغه مبهردا (ع) داوای ناوی کردو پرژاندی به سه ر پو شاکه که یداو نه یشورد.

(۱۷) شوردنی (مه نی) به جله وه

۱۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَهَابٍ الْخَوْلَانِيِّ قَالَ: كُنْتُ نَازِلًا عَلَى عَائِشَةَ (ع)، فَاحْتَلَمْتُ فِي تَوْبِي، فَعَمَسْتُهُمَا فِي الْمَاءِ، فَرَأَتْنِي جَارِيَةً لِعَائِشَةَ (ع) فَأَخْبَرْتَهَا، فَبِعْتَّتْ إِلَيَّ عَائِشَةُ فَقَالَتْ: مَا حَمَلَكَ عَلَى مَا صَنَعْتَ بِتَوْبِيكَ؟ قَالَ: قُلْتُ: رَأَيْتُ مَا يَرَى النَّاسُ فِي مَنَامِهِ، قَالَتْ: هَلْ رَأَيْتَ فِيهِمَا شَيْئًا؟ قُلْتُ: لَأ، قَالَتْ: فَلَوْ رَأَيْتَ شَيْئًا غَسَلْتَهُ، لَقَدْ رَأَيْتَنِي وَإِنِّي لَأَحْكُهُ مِنْ تَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ (ع) يَا بَسًا بِظَفْرِي. (عبدالله) کوری (شهاب الخولانی) دهلی: من میوان بووم له لای (عائشه) (ع) شهیتانی بووم، منیش جله کانم هه لژه ند له ناو، که نیزه کیکی عائشه (ع) چاوی پیم کهوت چوو ناگاداری عائشه ی کرد، عائشه ش ناردی بو

لام وتی: چی وای لیگردی جله کانت ئاوا لی بکهیت؟ دهلی: خه وتوو له خه ویا چی ده بینیت منیش نه وهم دیووه، عائشه وتی: هیچت به جله کانت وه بینی؟ وتم: نه خیر، نه ویش وتی: نه گهر شتیکت بینی بتشتایا من خوم به جله کانی پیغه مبهروه (ﷺ) به وشکی پرواندوومه و به نینوک کراندومه.

(۱۸) شوردهنی خوینی چهیز به جله وه

۱۸۷- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رضي الله عنها) قَالَتْ: جَاءَتْ امْرَأَةً إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَتْ: إِحْدَانَا يُصِيبُ ثَوْبَهَا مِنْ دَمِ الْحَيْضَةِ، كَيْفَ تَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: ((تَحْتُهُ، ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ، ثُمَّ تَنْضَحُهُ، ثُمَّ تُصَلِّي فِيهِ)).

(اسماء) کچی (ابوبکر) (ﷺ) دهلی: ئافردهتی هات بو خزمهت پیغه مبهره (ﷺ) وتی: یه کیگمان [جاری وا هیه] جله کانی خوینی چهیزی به رده که ویت چی لی بکات؟ فهرموی: بی پروینه ئینجا ناوی پیا بکه و دهستی لی بجه، ئینجا ناوی پیا بکهروه و دواپی نویژی پیوه بکه. [واته: بیشوره].